RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 113.343 van 5 december 2002
in de zaak A. 129.845/XII-3705.

In zake : de VOF POTE & PARTNERS,
die woonplaats kiezen bij
advocaten J. Ghysels en P. Flamey,
kantoor houdende te Brussel,
Aarlenstraat 25

tegen :

de STAD HALLE,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. Lindemans,
kantoor houdende te Brussel,
Keizerslaan 3.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de Vennootschap onder firma Poté & Partners op 27 november 2002 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van drie besluiten van 26 oktober 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle :

"1. de expliciete beslissing om de concessie voor de uitbating van de cafetaria van het sportcomplex De Bres voor een duur van negen jaar niet te gunnen, doch over te gaan tot een nieuwe procedure voor de toewijzing van deze concessie,
2. de impliciete beslissing om de concessie in kwestie niet toe te vertrouwen aan de VOF POTE & PARTNERS,
3. de expliciete beslissing om de oude concessieovereenkomst met de BVBA van de heer Sonck -die afliep op 31.05.2002- te verlengen tot 30 juni 2003";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 28 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2002, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaten J. Ghysels en S. Knaepen, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van advocaten D. Lindemans en J. Honnay, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Betreffende de exploitatie van de cafetaria van het sportcomplex "De Bres" hadden de verwerende partij en de BVBA "De Bres" een concessieovereenkomst gesloten die afliep op 31 mei 2002.

1.2. In een nota van 31 januari 2002 van de juridische dienst wordt gesteld dat de betrokken concessie als concessie van een openbare dienst niet onder het toepassingsgebied valt van de wet overheidsopdrachten maar toch wordt aanbevolen bij de hernieuwing een beroep te doen op mededinging en een prijsvraag te houden met publicatie in een aantal lokale kranten.

1.3. Op 26 maart 2002 beslist de gemeenteraad, verwijzende naar de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 8 februari 2002 "waarbij voorgesteld wordt de verdere exploitatie van de cafetaria, na 31 mei 2002, toe te wijzen overeenkomstig de voorwaarden van de ontwerp-concessieovereenkomst, via de onderhandelingsprocedure met bekendmaking" hetgeen volgt :

> "- De verdere uitbating van de cafetaria van het sportcomplex De Bres vanaf 1 juni 2002 zal worden toegekend bij concessieovereenkomst overeenkomstig de modaliteiten en voorwaarden vermeld in het bij onderhavig gevoegde ontwerp.
> - De minimum jaarlijkse vergoeding wordt vastgesteld op 31.700,00 euro, volgens de modaliteiten bepaald in artikel 2 van de bijzondere voorwaarden.
> - Deze concessieovereenkomst zal door het College van burgemeester en schepenen worden afgesloten via de onderhandelingsprocedure met bekendmaking".

1.4. Vervolgens blijkt een bericht in drie lokale kranten te zijn bekendgemaakt betreffende de nieuwe concessieovereenkomst. Twee gegadigden blijken daarop te hebben gereageerd: de verzoekende partij en Alain Sonck als zaakvoerder van de BVBA De Bres.

De verzoekende partij biedt 35.500 euro per jaar en voegt bij haar kandidaatsstelling een gedetailleerde motivatienota.

Alain Sonck verklaart zich in een brief van 3 juli 2002 akkoord met de vooropgestelde minimale prijs- deze was in het persbericht op 31.700 euro bepaald-, en stelt zich kandidaat om zijn "huidige concessieovereenkomst" te hernieuwen aan die prijs.

1.5. De beide kandidaturen worden door een werkgroep van stadsambtenaren op 25 september 2002 onderzocht en de betrokkenen gehoord. Daarbij doet Alain Sonck een nieuw bod van 36.700 euro. De verzoekende partij biedt daarop in een brief van 30 september 2002 37.500 euro.

1.6. In het verslag van de werkgroep van 30 september 2002 wordt onder meer gesteld hetgeen volgt :

> "De VOF Poté & Partners heeft eigenlijk het sterkere dossier met goede garanties. Wij verwijzen terzake echter naar de bijgevoegde nota van JSD.
> Het BTW probleem is intussen opgelost. Volgens advies van de stads-ontvanger is wel degelijk BTW verschuldigd [...].
> Om de gelijkheid tussen de kandidaten te waarborgen werd VOF Poté & Partners ingelicht over de verhoogde bod van SONCK. Daarop werd door Poté een verhoogd bod binnengebracht van 37.500 euro - zie terzake als bijlage zijn brief van 30/09/2002. De heer Sonck werd vervolgens van dit bod ingelicht en heeft terzake niet meer gereageerd. Zo geraken wij uiteindelijk in een zinloze spiraal waarbij het risico bestaat dat men mekaar met 1 euro gaat aftroeven. Dit biedt dus geen oplossing".

1.7. Het verslag eindigt met een "voorstel van de werkgroep" dat luidt als volgt :

> "Gezien de procedure betwistingen en het BTW-probleem stellen wij voor :
> 1. Een heraanbesteding van het dossier met een eventuele aanpassing van sommige onderdelen van de opdracht qua verantwoordelijkheid van de Stad en de concessionaris met duidelijke gunningscriteria en een concrete omschrijving van de wijze van gunnen.
> 2. een tijdelijke verlenging van de huidige concessieovereenkomst onder de huidige voorwaarden tot 30.06.2003 [...]".

1.8. In een nota van de juridische dienst van 30 september 2002 wordt het volgende gesteld :

"In de nota van de juridische dienst van 31.01.2002 werd uiteengezet dat de wetgeving inzake overheidsopdrachten niet van toepassing is op de hernieuwing van de concessieovereenkomst voor de uitbating van de cafetaria de Bres. Niettemin werd er toch voor gepleit om de principes van deze wet toe te passen om een voor de stad zo optimaal mogelijke overeenkomst te sluiten en de gelijkheid van de kandidaten te waarborgen. Wij stelden voor om de opdracht te gunnen bij onderhandelingsprocedure na (informele) publicatie in een aantal lokale kranten en in een persbericht. Dit is de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking (ook hier moeten de mededingers geraadpleegd worden).

In de college- en gemeenteraadsbeslissing is echter verkeerdelijk opgenomen dat het om een onderhandelingsprocedure met bekendmaking gaat. Dit is echter niet het geval. Bij de procedure met bekendmaking bedoeld men een 'officiële bekendmaking' volgens een vaste wettelijk vastgestelde procedure. De voorwaarden voor de procedure met bekendmaking werden bijgevolg niet vervuld (publicatie in het Bulletin der Aanbestedingen) gezien de opdracht enkel in een aantal lokale kranten werd bekendgemaakt.

Het lijkt ons aangewezen om de opdracht niet te gunnen en de procedure te herbeginnen, hetzij met of zonder bekendmaking, maar met naleving van de correcte voorwaarden.

De heer Poté maakte de opmerking dat er geen gunningscriteria vermeld werden. Dit is echter niet nodig wanneer een opdracht gegund wordt bij onderhandelingsprocedure. Het volstaat dat het College bij de gunning van de opdracht duidelijk motiveert op basis van welke criteria, zij de opdracht aan een bepaalde kandidaat gunt.

Indien de procedure herbegonnen wordt, kan het College indien zij dit wenst, de gunningscriteria bekendmaken. Bij de motivatie van de toewijzing, moet dan uitdrukkelijk op basis van deze criteria geoordeeld worden.

[...]

Voorstel :

De procedure stopzetten en dus de opdracht niet gunnen, nadien de procedure herbeginnen (onderhandelingsprocedure met of zonder bekendmaking) met naleving van alle voorwaarden.

Indien het college het wenselijk acht een aantal gunningscriteria vooraf bekendmaken.

De tekst van de concessieovereenkomst zoals goedgekeurd door de Gemeenteraad van 26.03.2002 (waarvan de inhoud grotendeels is overgenomen uit de overeenkomst van 1993) op een aantal punten, onder andere de rechten en de plichten van beide partijen, aanpassen. De bestaande concessie-overeenkomst met de heer Sonck officieel beëindigen en met hem een nieuwe tijdelijke overeenkomst sluiten (voor de tussenperiode tot en met juni 2003) waarin duidelijke afspraken gemaakt worden voor de uitbating van de cafetaria.

Tegen het ogenblik dat de nieuwe concessieovereenkomst gesloten wordt moet er meer duidelijkheid zijn over het vraagstuk van de BTW".

1.9. Op 26 oktober 2002 beslist het college van burgemeester en schepenen hetgeen volgt :

"Het College, [...]

Gelet op het voorstel van het college van 08.02.2002 om -wegens de hiervoor genoemde redenen- de concessieovereenkomst te gunnen met toepassing van de

onderhandelingsprocedure met bekendmaking zoals voorzien in de wetoverheidsopdrachten.

Gelet op de beslissing van het college van 01.03.2002 waarbij de ontwerpovereenkomst werd goedgekeurd, de minimum concessieprijs bepaald op 31.700 euro en het dossier werd doorverwezen naar de Gemeenteraad.

Gelet op de beslissing van de gemeenteraad van 26.02.2002 waarbij de ontwerpovereenkomst en de wijze van gunnen werden goedgekeurd.

Overwegende dat de raadsbeslissing de wijze van gunnen vaststelde als onderhandelingsprocedure met bekendmaking.

Gelet op de ingediende offertes.

Gelet op de beslissing van het college van 06.09.2002 waarbij de opdracht werd gegeven een werkgroep samen te stellen die de ingediende offertes analyseert en de kandidaten interviewt.

Gelet op het feit dat de bekendmaking gebeurde via een bericht in drie lokale kranten, hoewel de wet betreffende de overheidsopdrachten voor een opdracht met bekendmaking de publiciteit in het Bulletin der Aanbestedingen voorziet en bijgevolg niet correct werd nageleefd.

Gelet op het feit dat overigens gebleken is dat de ontwerpovereenkomst op bepaalde punten voor verbetering vatbaar is.

Gelet op het feit dat de bestaande concessieovereenkomst niet officieel werd beëindigd en er geen regeling werd getroffen voor de uitbating van de cafetaria, in afwachting van de aanduiding van de nieuwe concessionaris.

Gelet op alle voorgaanden het college van oordeel is dat het kader van het behoorlijk bestuur en meer bepaald het beginsel van de rechtszekerheid, de opdracht beter niet wordt gegund en de procedure herbegonnen moet worden met naleving van alle voorschriften.

Overwegende dat het in afwachting noodzakelijk is om de concessieovereenkomst die afliep op 31.05.2002 voor bepaalde tijd, namelijk de duur nodig voor de organisatie van een nieuwe gunningsprocedure te verlengen om de continuïteit van deze openbare dienst te garanderen.

Gezien het bijgevolg nodig is om voor de 'overbrugging' van de periode de overeenkomst tijdelijk te verlengen door de Gemeenteraad.

Gelet op artikel 18 lid 1 van de Wet betreffende de overheidsopdrachten van 24 december 1993.

[...]

BESLUIT

Artikel 1 : De opdracht voor de uitbating van de cafetaria van het sportcomplex De Bres niet te gunnen omdat de voorschriften van de gevoerde procedure, namelijk de onderhandelingsprocedure met bekendmaking niet correct nageleefd werden;

Artikel 2 : Een nieuwe gunningsprocedure te organiseren op basis van een aangepast lastenboek en de inhoud van de ontwerpovereenkomst te herbekijken;

Artikel 3 : De verlenging van de overeenkomst voor de uitbating van de cafetaria die afliep op 31.05.2002, voor de 'overgangsperiode', in afwachting van de voltooiing van de nieuwe gunningsprocedure, voor te leggen aan de gemeenteraad";

2. Wat de eerste bestreden beslissing betreft.

2.1. Exceptie

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat niet het college van burgemeester en schepenen, maar de gemeenteraad bevoegd is om een definitieve beslissing te nemen aangaande de gunningsprocedure, deze bevoegdheid niet kon worden gedelegeerd en dienvolgens geen eindbeslissing voorhanden is zodat de vordering wat de aangevochten beslissing betreft, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat in de huidige stand van de procedure de exceptie niet wordt aangenomen; dat immers de bestreden beslissing voorkomt als een definitieve beslissing om vooralsnog geen concessieovereenkomst te sluiten; dat dergelijke beslissing de rechtstoestand van de kandidaten voor die overeenkomst meteen lijkt te beïnvloeden; dat voorts de bestreden beslissing van het college van burgemeester en schepenen binnen zijn bevoegdheid lijkt te vallen, nu de gemeenteraad machtiging gaf om de "concessieovereenkomst af te sluiten"; dat delegatie van die bevoegdheid niet gelijk te stellen lijkt met delegatie van de "definitieve beslissing aangaande de gunningsprocedure";

2.2. Over de grondvoorwaarden tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2.1. Overwegende, wat de voorwaarde van het ernstig middel betreft, dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert bestaande uit drie onderdelen : zij verwijst naar de motivering in het bestreden collegebesluit van 26 oktober 2002 om de concessie niet te gunnen doch over te gaan tot een nieuwe procedure, met name "gelet op het feit dat de bekendmaking gebeurde via een bericht in drie lokale kranten, hoewel de wet betreffende de overheidsopdrachten voor een opdracht met bekendmaking de publiciteit in het bulletin der aanbestedingen voorziet en bijgevolg

niet correct werd nageleefd", en "gelet op het feit dat overigens is gebleken dat de ontwerpovereenkomst op bepaalde punten voor verbetering vatbaar is";
dat in een eerste onderdeel betoogd wordt dat de toewijzing van een openbare dienst niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de overheidsopdrachtenwet zoals bepaald in de artikelen 4 en 5, zodat deze bepalingen zijn geschonden : de verwerende partij heeft zich op geen enkele wijze "spontaan" onderworpen aan deze wet, nu uit de nota van de juridische dienst blijkt dat er te dezen geen gebruik kan worden gemaakt van de overheidsopdrachtenwet, zodat het patere legem principe is geschonden; er werd enkel voor geopteerd de concessie toe te wijzen mits naleving van het principe van de vrije mededinging; het feit dat het college en de gemeenteraad sporadisch spreken van een onderhandelingsprocedure met bekendmaking, heeft geen juridische waarde; ook uit de publicaties met betrekking tot de bekendmaking en de daadwerkelijk gevoerde procedure blijkt niet dat de verwerende partij de bedoeling heeft gehad zich te onderwerpen aan de overheidsopdrachtenwet; er kon derhalve ook geen toepassing worden gemaakt van artikel 18 van de overheidsopdrachtenwet betreffende het herbeginnen van de procedure, gezien de wet in haar geheel niet van toepassing was;
dat in een tweede onderdeel gesteld wordt dat te dezen dan ook niet kon worden besloten dat de gevolgde procedure "op grond van de schending van de procedurevoorschriften zoals voorgeschreven voor de onderhandelingsprocedure met bekendmaking" diende stopgezet te worden : de feitelijke en juridische grondslag voor deze motivering ontbreekt dan ook volkomen; een "a posteriori" spontane onderwerping aan de bekendmakingsregels voor onderhandelingsprocedures met bekendmaking in de zin van artikel 17, § 3, van de overheidsopdrachtenwet is kennelijk onredelijk; een publicatie in het Bulletin der Aanbestedingen zou geen betere garantie inhouden ten aanzien van de vrije mededinging, gezien de concessie lokaal van aard is en een lokale band met de stad van cruciaal belang is; de publicatie in drie lokale dagbladen garandeerde een voldoende graad van publiciteit ten einde de vrije mededinging te garanderen; de beslissing is ook volkomen onredelijk gezien de vooropgestelde doelstelling, met name het bevragen van de markt om de optimale toewijzing te bekomen, effectief werd gerealiseerd;
dat in een derde onderdeel gesteld word dat het andere motief, met name dat zou zijn gebleken dat de ontwerpovereenkomst op bepaalde punten voor verbetering vatbaar is, strijdig is met de materiële en formele motivering : door het schepencollege is niet toegelicht om welke punten het zou gaan, waarom deze punten verbeterd zouden dienen te worden; zulks blijkt ook niet uit de analyse van de werkgroep;

Overwegende dat de verwerende partij tegenwerpt dat de schending van het adagium patere legem quam ipse fecisti die wordt aangevoerd niet ernstig is, nu het precies is om te voorkomen dat achteraf tegen de gunnende overheid zou kunnen worden ingeroepen dat ze zich zou bezondigd hebben aan een schending van het patere legem-beginsel, dat werd beslist om de gunningsprocedure over te doen, in het belang van de rechtszekerheid, dat de verwerende partij wel degelijk de bedoeling had om voor de gunningsprocedures een beroep te doen op een specifieke procedure uit de wet overheidsopdrachten, namelijk de onderhandelings-procedure, dat de gemeenteraad en het schepencollege evenwel ten onrechte meenden dat een onderhandelingsprocedure die gepaard gaat met informele publicatie van de offertes in de lokale pers onder de benaming viel "onderhandelingsprocedure met bekendmaking" van de wet overheidsopdrachten, terwijl in werkelijkheid deze procedure gepaard gaat met vrij zware formaliteiten, dat de verwerende partij heeft willen vermijden dat er achteraf juridische betwisting zou rijzen over de gevolgde procedure en daarom heeft beslist om de procedure over te doen, deze keer wel op een manier die geen enkele juridische betwisting toelaat, met ander woorden in het enige belang van de rechtszekerheid, dat bij dit alles de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wel degelijk zijn gerespecteerd, nu in de bestreden beslissing van het college de draagkrachtige motieven worden weergegeven die deze beslissing schragen, dat het dus duidelijk is dat de verwerende partij haar bevoegdheid heeft uitgeoefend op grond van in rechte aanvaardbare motieven en dat haar optreden geenszins is ingegeven vanuit de bedoeling om één van de inschrijvers te bevoordelen, dat, voor zover aan deze voorwaarden voldaan is, het er niet toe doet of artikel 18 van de overheidsopdrachtenwet van toepassing is of niet, dat het klopt dat de verwerende partij naar aanleiding van de bestreden beslissing volledigheidshalve vastgesteld heeft dat de ontwerpovereenkomst nog op bepaalde punten voor verbetering vatbaar is, dat het echter slechts technische verbeteringen betreft die geenszins tot gevolg kunnen hebben dat een kandidaat wordt bevoordeeld ten opzichte van een andere;

Overwegende dat in het bestreden besluit twee motieven zijn terug te vinden : de overheidsopdrachtenwet werd niet nageleefd gezien er geen publiciteit is gebeurd in het Bulletin der Aanbestedingen, en het is gebleken dat de ontwerpovereenkomst op bepaalde punten voor verbetering vatbaar is; dat op de voorliggende concessie de overheidsopdrachtenwet niet van toepassing is; dat de vraag rijst of het de bedoeling is geweest van de verwerende partij om zich spontaan aan deze wet te onderwerpen, hetgeen te dezen publicatie in het Bulletin der

Aanbestedingen lijkt te impliceren; dat, gelet op de duidelijke nota van de juridische dienst dat de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten niet van toepassing is doch het raadplegen van de mededinging wel noodzakelijk is, hetgeen kan door publicatie in lokale kranten, en gelet op de daadwerkelijk gevoerde procedure zonder bekendmaking in het Bulletin der Aanbestedingen, de verzoekende partij aannemelijk maakt dat het, tot voor het bestreden besluit, nooit de bedoeling van de verwerende partij is geweest zich spontaan te onderwerpen aan de voormelde wet overheidsopdrachten; dat, zoals de verzoekende partij stelt, de toepassing van deze wet ook geen enkele meerwaarde of nut lijkt te hebben : een publicatie in het Bulletin der Aanbestedingen lijkt geen betere garantie in te houden ten aanzien van de vrije mededinging, aangezien de concessie "lokaal" van aard is, en de vertrouwdheid met het plaatselijk sportleven is cruciaal, volgens de gemeenteraad van 26 maart 2002, zodat moet worden aangenomen dat de publicatie in drie lokale dagbladen een voldoende graad van publiciteit garandeerde; dat de verzoekende partij ook aannemelijk maakt dat met de verwijzing naar "een onderhandelingsprocedure met bekendmaking" in het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 8 februari 2002 en het gemeenteraadsbesluit van 26 maart 2002, de bekendmaking werd bedoeld in lokale bladen, en niet in het Bulletin der Aanbestedingen, en deze verwijzing geen juridische waarde heeft in de zin dat de stad Halle zich spontaan zou hebben onderworpen aan de regels van de overheidsopdrachtenwet; dat, indien dit wel haar bedoeling was geweest, dit, in het licht van de nota van de juridische dienst, uitdrukkelijker gesteld zou zijn geweest; dat met de verzoekende partij lijkt te moeten worden aangenomen dat een "a posteriori" spontaan onderwerpen aan de overheidsopdrachtenwet, nadat de kandidatuurstellingen zijn ingediend, in strijd lijkt met het algemeen rechtsbeginsel "patere legem quam ipse fecisti"; dat het eerste opgegeven motief om de procedure te herbeginnen derhalve niet deugdelijk lijkt; dat voorts uit het administratief dossier kan worden afgeleid dat het tweede motief slaat op "aanpassingen van de opdracht qua verantwoordelijkheid van de stad en de concessionaris", volgens het verslag van de werkgroep van 25 september 2002, of nog "onder andere de rechten en de plichten van beide partijen" volgens de nota van de juridische dienst van 30 september 2002; dat dit tweede motief, zoals de verwerende partij zelf stelt, volledigheidshalve werd opgegeven, en op zich niet zo zwaar lijkt te wegen opdat het een nieuwe procedure kan rechtvaardigen; dat het middel in die mate ernstig is;

2.2.2. Overwegende, wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat het besluit tot stopzetting en herbeginnen van de procedure (artikel 1 en 2 van het bestreden besluit) een aan het toekennen van de concessie voorafgaande handeling uitmaakt; dat de verzoekende partij daarbij haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel onder meer afleidt uit het feit dat zij nu zal moeten deelnemen aan de nieuwe toewijzingsprocedure; dat zij stelt dat de gevorderde schorsing van aard is om rechtsherstel in natura te kunnen verkrijgen namelijk de toewijs van de concessie aan haarzelf; dat zulk rechtsherstel in natura een schorsing lijkt te kunnen rechtvaardigen, behoudens tegenaanwijzingen; dat de verzoekende partij zich te dezen kan beroepen op haar kans om ingevolge de reeds gehouden procedure de concessie te krijgen, nu zij volgens het verslag van de werkgroep het sterkere dossier met de beste garanties heeft, terwijl een herbeginnen van de procedure een nieuwe concurrentie zal meebrengen; dat het rechtens vereiste nadeel wordt aanvaard;

2.2.3. Overwegende dat ook de uiterst dringende noodzakelijkheid als bewezen kan worden beschouwd; dat het immers aannemelijk is dat een beslissing volgens de gewone schorsingsprocedure best te laat kan komen aangezien de beslissing tot het herstarten van de concessieprocedure dan reeds te ver kan gevorderd zijn opdat verzoekster alsnog rechtsherstel in natura zou kunnen bekomen, met name de toewijzing van de concessie aan haarzelf; dat immers na een nieuwe procedure de concessieovereenkomst met een andere kandidaat zou kunnen worden gesloten, en zulks op ernstige wijze die beoogde toewijzing zou belemmeren; dat voorts het feit dat de verzoekende partij meer dan veertien dagen op het antwoord van de verwerende partij op een vraag tot inzage van het dossier heeft gewacht, niet de aanwezig geachte dringende noodzakelijkheid ontkracht; dat de verzoekende partij er immers rechtmatig kon van uitgaan dat de verwerende partij in die periode geen verdere stappen zou ondernemen die een rechtsherstel in natura onmogelijk zouden maken;

Overwegende dat de drie van het voormelde artikel 17 cumulatief opgelegde voorwaarden voldaan zijn;

3. Wat de tweede bestreden beslissing betreft.

Overwegende dat niet wordt ingezien hoe de gevraagde schorsing enig bijkomend nut zou opleveren teneinde het door de verzoekende partij ingeroepen nadeel te weren; dat immers de uitbating van de cafetaria aan geen van de kandidaten is gegund, ook nog niet aan de andere kandidaat; dat, mocht in de eerste bestreden beslissing de tweede al zijn begrepen, in elk geval de schorsing van de tenuitvoerlegging van een dergelijke impliciete weigering te dezen de verwerende partij tot geen heroverweging kan aanzetten van een veronderstelde weigering van gunning en tot een nieuwe vergelijking van de kandidaturen, nu het college van burgemeester en schepenen zich nog niet eens aan een dergelijke vergelijking heeft begeven; dat het beoogde rechtsherstel dienvolgens niet dichterbij zou worden gebracht door de gevraagde schorsing; dat zij zonder nut is en dienvolgens niet in het voormelde artikel 17 kan worden ingepast; dat dienvolgens de vordering tot schorsing van de tweede bestreden beslissing dient te worden verworpen;

4. Wat de derde bestreden beslissing betreft.

Overwegende, wat de voorwaarde van het nadeel betreft, dat de verzoekende partij stelt dat de gemeenteraad te dezen gebonden is door het voorstel van het college van burgemeester en schepenen om de oude concessieovereenkomst te verlengen, dat de gemeenteraad niet kan beslissen de concessie aan een ander toe te vertrouwen, gezien enkel het college daartoe bevoegd is, dat de gemeenteraad ook niet zou kunnen beslissen niet te verlengen, gezien dit door het college als essentieel wordt voorgesteld teneinde de nieuwe gunningsprocedure te kunnen opstarten, dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de eerste twee bestreden beslissingen op zich niet voldoende zijn om een volwaardig rechtsherstel in natura te bekomen, dat immers haar belang bij de schorsing van dit derde besluit in het feit ligt dat een verlenging tot 31 mei 2003 er zal toe leiden dat de verzoekende partij, ingeval de eerste twee bestreden besluiten worden geschorst, de concessie enkel nog kan bekomen voor een resterende periode van 8 jaar in plaats van 9 jaar; dat zij voorts stelt dat het “verliezen van deze opdracht” zelfs maar tijdelijk, met name tot 31 mei 2003, het voortbestaan van de VOF, die op korte termijn nood heeft aan deze bron van inkomsten, hypothekeert;

Overwegende dat indien de verwerende partij ingevolge de gevraagde schorsing zou beslissen de aangevangen toewijzingsprocedure verder te

zetten, en de concessie aan de verzoekende partij zou toewijzen, dit evengoed kan betekenen dat de nieuwe concessieovereenkomst, ingevolge de tijdelijke verlenging van de oude concessieovereenkomst pas op 1 juni 2003 in werking treedt; dat het feit dat de verzoekende partij hoogstens zes maanden later met de concessie kan starten geen voldoende ernstig nadeel is om daarop de gevraagde schorsing te steunen; dat de verzoekende partij althans geen cijfermatige gegevens aanvoert die het ernstig karakter van dit nadeel aantonen; dat het nadeel niet is aangetoond; dat dienvolgens niet is voldaan aan een van de drie cumulatief opgelegde voorwaarden; dat de vordering tot schorsing, wat de derde bestreden beslissing betreft, dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 26 oktober 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle om de concessie van de uitbating van de cafetaria van het Sportcomplex “De Bres” niet te gunnen en over te gaan tot een nieuwe procedure voor de toewijzing van deze concessie.

Artikel 2.

De vordering wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf december 2002, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS **D. VERBIEST**